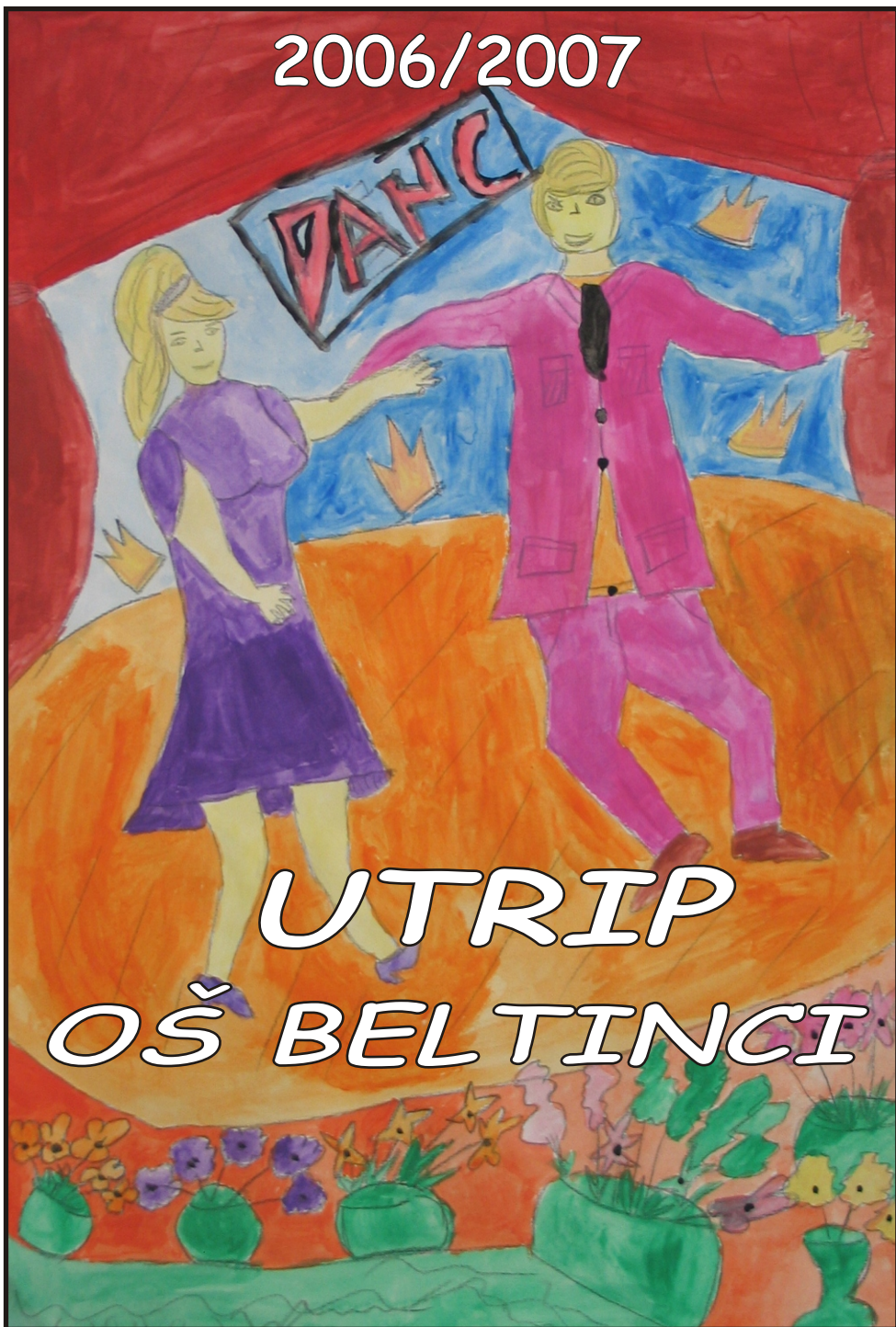

2006/2007

UTRIP
OŠ BELTINCI

Glasilo OŠ Beltinci

Izdala
Osnovna šola Beltinci

Zbrala in uredila
Cvetka Rengeo
Danilo Lebar

Jezikovni pregled
Cvetka Rengeo

Računalniško oblikovanje
Danilo Lebar

Avtor fotografij
Danilo Lebar

Slika na naslovnici
Klavdija Balažič, 9.c

Beltinci, junij 2007

GLASILU NA POT

Še eno šolsko leto se z veliko naglico končuje. Čeprav je bilo naporno, je tudi hitro minilo. Na OŠ Beltinci se je zgodilo veliko zanimivega. Nekaj dogodkov smo ujeli in zbrali v tem glasilu. Dodali smo še pregled odličnih rezultatov naših učencev na različnih tekmovanjih, literarne prispevke, likovne izdelke in fotografske utrinke. Želimo si, da bi ob branju začutili mladostni utrip naše šole. Pa prijetne počitnice!

CANKARJEVO TEKMOVANJE V ŠOLSLEM LETU 2006/07

Učenci 9. razredov so tudi letos tekmovali za Cankarjevo priznanje iz slovenščine. Njihova mentorica je bila Regina Ozmec.

Tema tekmovanja je bila *Kratka proza nekoč in danes*.

Na šolskem tekmovanju je sodelovalo 10 učencev, 7 jih je osvojilo bronasto Cankarjevo priznanje, 5 učencev pa se je uvrstilo na državno tekmovanje.

Tamara Dugar je tu osvojila zlato Cankarjevo priznanje, Matej Štaus pa srebrno Cankarjevo priznanje.

Odlomek iz spisa, ki je Tamaro na šolskem tekmovanju pripeljal do vseslovenskega tekmovanja, si lahko preberete v nadaljevanju.

Ata naj pride v šolo

Bilo je nekega jutra pred letom in pol v učilnici geografije. Kot med vsakim odmorom, smo tudi zdaj igrali roket. To nam je prišlo v navado. Med vsakim odmorom smo sestavili dve ekipi (mešano-fantje in dekleta), položili nekaj stvari na tla, da so nam bile za gole, in igrali roket s teniško žogico.

To jutro smo kot ponavadi bili razdeljeni v ekipi s štirimi člani, nato pa smo si nadeli ime črni in beli. Moja ekipa se je imenovala Črni. Naš "gol" je stal ob steni, njihov pa ob radiatorju, nad katerim je bilo okno. Igra se je začela. Igrali smo igro z mnogimi podajami, saj smo igrali v času odmora za malico. Torej mnogo podaj in malo golov. To našim

nasprotnikom ni bilo všeč, saj so hoteli izkoristiti dani čas in so nas dokaj surovo napadali. Ko smo ubranili gol, smo seveda izvedli protinapad.

Luka je podal Denisu, Denis meni, jaz pa sem, vznesena od igre, vrgla žogico proti голу. Premočno. Žoga je v ravni liniji letela dva metra med golom in zadela steklo v oknu. Na tisoče drobnih delcev se je vsulo na bele v barvi mavrice. To je bil trenutek, ko se je vse ustavilo. Vse oči so bile obrnjene proti oknom in gledale slap bleščeče svetlobe.

Nato je bilo, kot da bi me polili s škafofom ledene vode. Stekljeni delci so padali na tla, Beli so kričali, gledalci so gledali z odprtimi usti, jaz pa sem kar stala tam, prikovana na tla in nezmožna misliti. Noter so pridrveli učitelji, kričali, spraševali, kaj se je zgodilo, učitelj telovadbe pa je pregledal Bele, če je kdo ranjen. Dva sta morala nemudoma v ambulanto, ki je v bližini šole, saj so se jima stekleni delci zarili v tilnik in rame. Po prvem šoku so vprašali, kdo je to naredil. Vsi so pogledali mene, jaz pa sem še vedno stala na istem mestu kot prej in se počutila kot pod rentgenskimi žarki. Učitelji so razumeli ta nemi odgovor, nato pa je naš razrednik rekel: "Ata naj pride v šolo."

SREČANJE NADARJENIH UČENCEV 4. IN 5. RAZREDA OŠ BELTINCI

V soboto 17. marca 2007 smo na OŠ Beltinci pripravili 2. šolo za nadarjene učence.

V preteklih štirih letih smo na šoli začeli z uresničevanjem koncepta dela z nadarjenimi učenci. Poleg oblik dela z nadarjenimi, kot so notranja, fleksibilna in zunanja diferenciacija, dodatni pouk ter raznolike interesne dejavnosti v šoli in izven, štejemo sobotno šolo kot piko na i oz. kot del obogatitvenega programa.

Izvedli smo 7 delavnic: matematično, angleško, slavistično, naravoslovno, plesno, šahovsko in likovno. Vsak učenec je sodeloval pri dveh delavnicah.

Šahovska delavnica

Angleška delavnica

Plesna delavnica

Slavistična delavnica

Večina učencev je ocenila svoje delo kot zelo uspešno, mentorje pa so učenci skoraj stoo odstotno ocenili z oceno odlično. Nedvomno si učenci drugačnih oblik dela želijo, zadovoljni pa so tudi učitelji in starši.

Angelca Svenšek

PESTRO PRI PLANINSKEM KROŽKU

Današnji ritem življenja, služba, vsakdanje obveznosti in druge dejavnosti nas silijo, da si želimo čim več časa preživeti v naravi z našimi otroki.

Šolski otroci pogosto hodijo na različne sprehode in lažje pohode. Na naši šoli posvečamo planinski vzgoji velik poudarek. V prvem triletju imamo planinske urice, ki jih je obiskovalo 27 učencev. Učenci so skozi igro in ob pripovedovanju različnih pravljič spoznavali planinski svet (živalstvo, rastlinstvo, planinsko opremo, orientacijo, obutev, oblačila, prvo pomoč). Organizirali smo dva lažja pohoda, ki sta bila prilagojena njihovi starosti.

Učenci so imeli tudi dnevnik Mladega planinca, ki so ga vedno vzeli s seboj na pohode in vestno izpolnjevali. Na predmetni stopnji pa smo se z učenci pripravljali na tekmovanje Mladina in gore.

Navodila pred tekmovanjem

Tukaj smo morali predelati različno planinsko literaturo. Pomagali so nam tudi zunanji sodelavci - vodniki iz PD MATICA Murska Sobota. V tem šolskem letu se je naši ekipi uspelo uvrstiti na državno tekmovanje, ki je potekalo na OŠ MEŽICA. Prišli so v finalni del tekmovanja in dosegli odlično peto mesto. Na likovno-literarnem natečaju pa so učenci dosegli prvo mesto.

Zavedam se, da otroci na poti svojega razvoja potrebujejo, da z njimi uživamo, jih spoštujemo, jih upoštevamo in jih oblikujemo v zdrave osebnosti z veliko sproščanja in gibanja.

Brigita Čeh

MATEMATIČNO TEKMOVANJE ZA VEGOVO PRIZNANJE

Na šolskem tekmovanju so učenci naše šole osvojili 148 bronastih Vegovih priznanj, na regijskem tekmovanju, ki so se ga udeležili učenci 7., 8. in 9. razreda, pa so osvojili 4 srebrna Vegova priznanja. Anja Žižek iz 8.c se je udeležila državnega tekmovanja in dosegla dober rezultat.

Andrejka Zver

MLADI NARAVOSLOVCI LETOS ZELO AKTIVNI

Mladi naravoslovci pod vodstvom mentorice Marije Poredoš so delovali v dveh skupinah.

Prvo skupino so sestavljali učenci petih in sedmih razredov, in sicer v obliki biološkega krožka. Načrtovani in realizirani cilji so bili:

- poglobljanje in nadgrajevanje učne snovi,
- ekološko obnašanje do narave in živih bitij,
- opazovanje in popisovanje divjih odlagališč,
- izvajanje bioloških metod dela: mikroskopiranje, eksperimentiranje, terensko delo,

- individualno izvajanje bioloških vaj z razlago (npr. dokaz škroba, kromatografija, fotosinteza),
- razvijanje pozitivnih odnosov do živali (npr. skrb za zapuščene muce...) in med seboj.

Učenci osmih in devetih razredov so svoje biološko znanje nadgrajevali in dopolnjevali v obliki dodatnega pouka. Načrtovani in realizirani cilji

so bili različni.

Ure dodatnega pouka so bile nadgradnja biološkega znanja, pridobljenega pri pouku. Ukvarjali smo se tudi z ekološkimi problemi naše okolice in nas (odnos do odpadkov, hrane, vode, energije...).

Ure so bile popestrjene z zanimivimi in koristnimi poskusi, ki so jih izvajali učenci, včasih pa so jih tudi sami načrtovali.

Poseben poudarek smo dali trem temam:

1. DAN MOKRIŠČ - 2. februar, ko smo pripravili radijsko uro in razstavo. Podatke smo posredovali Prirodoslovnemu društvu Slovenije in bili nagrajeni z ekskurzijo.

2. ARMALOV SKLAD - na šoli smo delovali na področju vode v naši občini (varčevanje z vodo, voda za naše zdravje, biološke in kemične analize, onesnaženost vode, zdrava pitna voda...).

Predstavniki šole v Mariboru

Vse naše delo smo predstavili na mednarodnem dnevu voda 22. marca v Mariboru, ki ga je organiziral Armalov sklad, s katerim sodelujemo že tretje leto. Na prireditvi smo

sodelovali z eko točko, ki jo je pripravila sodelavka Darinka Obran, in eko razstavo, ki sta jo pripravila sodelavca Franc Poredoš in Danilo Lebar. Naš prispevek je objavljen v almanahu, ki so ga izdali ob tej priložnosti.

3. TEKMOVANJE IZ BIOLOGIJE

Tema: DVOŽIVKE. Veliko smo delali, brskali po dodatni literaturi iz šolske in soboške knjižnice, ob računalniku in drugem slikovnem materialu. V mesecu oktobru smo na šoli izvedli šolsko tekmovanje, kje se je 6 učencev uvrstilo na državno tekmovanje, saj so dosegli 80 % in bronasto priznanje. To so: Tjaša Legen, Jasmina Balažic, Martina Balažic, Urška Flisar in Aljaž Opaka.

8. decembra 2006 je bilo DRŽAVNO tekmovanje v Mariboru, kjer smo dosegli lepe rezultate, in sicer je **zlato priznanje dosegla Tjaša Legen iz 8.d, srebrni priznanji pa Jasmina Balažic in Tamara Dugar iz 9.b.** Čestitamo!

Marija Poredoš

TEKMOVANJE IZ FIZIKE ZA STEFANOVA PRIZNANJA

Na šolskem tekmovanju 28. 3. 2007 je tekmovalo 37 učencev 8. razreda ter 23 učencev 9. razredov. Bronasto priznanje je osvojilo 13 učencev 8. razreda in 7 učencev 9. razreda. Področnega tekmovanja 24.4.2007 v Tišini so se udeležili: Tjaša Legen iz 8.d, Metod Meolic iz 8.a, Nejc Novak iz 8.c, Aljaž Opaka iz 8.d, Anja Žižek iz 8.c, Katja Harc iz 9.a, Mitja Horvat iz 9.c in Sebastijan Zajc iz 9.a.

Učenci so osvojili srebrno Stefanovo priznanje.

Nejc Novak in Tjaša Legen sta se udeležila 12.5.2007 državnega tekmovanja v Mariboru.

Nejc Novak je osvojil zlato Stefanovo priznanje.

Čestitamo dobitnikom priznanj.

IZBIRNI PREDMET MALO DRUGAČE

5.5.2007 smo se udeležili tekmo-
vanja ELASTOMOBILA v Ljubljani
pod okriljem Hiše eksperimentov.
Tekmovali so Mitja Horvat, Primož
Bernjak in Mitja Terninovec iz 9.c.

Izdelovanje elastomobila

Pripravili smo tudi verižni eksperi-
ment in z njim tekmovali v tehničnem
muzeju Bistra 26. 5. 2007. Sodelovali
so: Mitja Horvat, Mitja Terninovec in
Blaž Kardoš iz 9.c ter Benjamin
Kavaš iz 9. a.

Učenci so prejeli pohvalo strokovne
komisije in priznanje za sodelovanje.

Verižni eksperimentalisti z mentorico

Stanka Rajnar

ZGODOVINSKI KROŽEK

Pri zgodovinskem krožku smo z
učenci sodelovali in si delo delili trije
mentorji: Marko Jerebič, Marjan
Makovec in Jelka Breznik.

V določene aktivnosti smo vklju-
čevali učence različnih razredov,
najaktivneje in najštevilčneje so
sodelovali učenci sedmih razredov. V
treh skupinah smo se odpravili v
Mursko Soboto in obiskali muzej.
Izvedli smo učno uro iz prazgodovine
na naših tleh in si pod vodstvom
gospoda Franca Kuzmiča ogledali še
ostale razstavljene zbirke.

Na gradbišču avtoceste so jeseni
2006 bili zelo aktivni arheologi, z
nekaterimi učenci smo jih obiskali,
opazovali pri delu in v razgovoru
izvedeli marsikaj zanimivega.

Ogledali smo si več filmov, ki so
razširili naše znanje zgodovine, saj je
pri pouku časa premalo za vse
zanimivosti (filmi o Tutankamonu,
Mezopotamiji, Aleksandru Velikem,
Egiptu).

Ogledali smo si tudi, kako nastaja
muzejska zbirka o lekarništvu in se o
tem pogovarjali z gospodom Borisom
Orešnikom.

Jelka Breznik

DELOVNO PRI DODATNEM POUKU IZ ZGODOVINE

V šolskem letu 2006/07 je dodatni pouk zgodovine obiskovalo 20 učencev iz 8. in 9. razreda.

Pripravljali smo se predvsem na tekmovanje iz zgodovine, spremljali aktualne dogodke iz zgodovine in pripravljali referate.

8 naših učencev je osvojilo bronasta priznanja, državnega tekmovanja se je udeležilo 5 učencev. **Jasmina Balazič in Katja Harc sta osvojili srebrni priznanji, zlato priznanje pa Matej Štaus.** Čestitamo!

Jelka Breznik

O DELU MLADIH FOLKLORNIKOV

V letošnjem šolskem letu je ohranjalo ljudsko izročilo na šoli 92 učencev in učenk. Razdeljeni so bili v 4 skupine, kot peta pa je posebej, pod vodstvom Roka Srake, vsako soboto vadila še glasbena skupina, ki na vajah in nastopih spremlja mlade plesalce, nastopa pa tudi samostojno.

Sliši se neverjetno, ampak šolski folklorniki »Veseli Marki« so od avgusta 2006 do konca junija 2007 opravili 54 nastopov. Največ so nastopali osmošolci, kajti njihov program je zelo širok in pester, zato ni težko pripraviti točke za različne priložnosti:

- osemkrat so nastopili na šoli ob najrazličnejših priložnostih,

- sodelovali so na prireditvah v KS šolskega okoliša (v Bratoncih, Izakovcih, Lipi, Lipovcih, Beltincih (ob dnevu žena, dnevu starejših

občanov, kulturnem prazniku in drugih priložnostnih prireditvah in otvoritvah),

- zelo dobro sodelujemo tudi z nekaterimi drušvi, najpristnejši in že večletni so stiki z društvom Aquila iz Lipovec, letos smo z njimi nastopali trikrat: v času likovne kolonije v Lipovcih, na otvoritvah razstav likovne kolonije Izak Lipovci v beltinskem gradu in Novem mestu.

- dvakrat smo snemali za TV, (SLO in tretjo mrežo)

- sodelovali smona večih dobrodelnih prireditvah (OŠ Beltinci, OŠ Puconci, ob dnevu bolnikov v domu starejših v Rakičanu, v bolnišnici Murska Sobota),

- sodelovali smo z različnimi šolami (srednja zdravstvena šola v Rakičanu, OŠ III in OŠ I Murska Sobota, OŠ Franceta Prešerna Kranj, za katero že več let pripravljamo enourni nastop, v katerem učencem, ki so v šoli v naravi, predstavimo bogato ljudsko izročilo Prekmurja Obiskali smo OŠ Šmarje pri Jelšah, vrnili smo namreč obisk v okviru projekta z Romi.),

- nastopali smo v različnih podjetjih (Mercator - 4 nastopi, Spar, Kema Puconci, Zdravilišče Radenci - 5 nastopov, Terme 3000),

- stari znanci in prijatelji smo z Obrtno zbornico Murska Sobota, kjer nastopamo na njihovih prireditvah,

- sodelovali smo na občinskih prireditvah (izbira najboljšega športnika občine Beltinci, na akademiji ob občinskem prazniku in na državni proslavi ob obeležitvi priključitve Prekmurja Jugoslaviji),

- ljudsko izročilo smo predstavili

tudi najmlajšim v Vrtnu Beltinci,
 - nastopili smo v Slivni ob razglasitvi naše šole za kulturno šolo leta 2006,
 - na 11. državni reviji folklornih skupin »Pika poka« v Rogaški Slatini sta sodelovali dve naši skupini in obe osvojili zlati priznanji,
 - najstarejša skupina, osmošolci, so sodelovali na revijah, ki jih organizira JSKD, in se preko območne in medobmočne revije uvrstili na državno revijo in to že tretjič v zadnjih 4. letih. To je dosežek, vreden velike pohvale in spoštovanja,
 - naši člani in članice so peli in plesali ob imenovanju gospoda Petra Štumfa za pomožnega mariborskega škofa, saj so njegove nečakinje naše članice,
 - nekaj posebnega je bil naš letni koncert, ki smo mu dali naslov »Vesele svetke vouščimo«.
 Nastopilo je 70 naših članov, folklornikov starih od 6 do 22 let, skupaj z odraslimi nas je bilo še več, kajti pravega izročila brez naših babic, dedkov, mamic, atijev in sploh naših prijateljev, ki so mnogokrat z nami, ne bi bilo. Predpraznično vzdušje smo marsikomu polepšali 23.12.2006 z obujanjem decembrskih običajev. Po več kot uri programa je vse povedala skupna pesem ob koncu, ki je spontano odmevala po dvorani, tako, da se je orosilo tudi marsikatero oko, nam pa dalo novega zagona za iskanje idej in uresničevanje le-teh s trdim delom. Naši folklorniki delajo ohranjajo ljudsko izročilo s srcem, v to verjamejo in vključujejo vse to v področje svojega življenja. Trudijo se, čeprav je velikokrat to zelo težko, da delo dobro opravijo, kajti le tako je tudi njihovo zadovoljstvo večje.

Delajo to, v kar verjamejo, zato jim ni žal energije in časa.

Ponosna sem na njih, saj so vsi tudi odlični in prav dobri učenci, dejavni tudi na različnih drugih področjih (glasbena šola, športni klubi, dramska skupina, orkestri).

Na razglasitvi kulturne šole v Slivni

Težko bo ponoviti takšno leto oziroma upam, da se ne bo ponovilo, kajti bilo je preveč delovno, čeprav mislim, da se skupaj s folklorniki dela nikoli nismo branili.

V Rogaški Slatini

Ob koncu pa tisto, kar je zame, in prepričana sem, tudi za moje folklornike, zelo zelo pomembno: HVALA vsem, ki spremljate naše delo, nas spodbujate, pomagata po svojih močeh.

Najprej hvala Roku, ki tako prizadevno dela z našimi »muzikašiči«, družinam otrok, ki urejate noše, jih

vozite na vaje in nastope, ter nenazadnje kupujete z lastnim denarjem obutev in kostume: "Mij namreč rastemo, pa je sigdar nekaj premalo, pa tiščij....."

Hvala gospe Jožici Balažic, »teti«, ki je skrbela, da so bile frizure naših deklet in fantov po pravilih, zelo lepe; pa ne samo po pravilih, saj so se naši fantje iz »modernih« dolgolasih fantov, ki jih z dolgimi lasmi občudujejo naša dekleta, spremenili v fante iz prve polovice prejšnjega stoletja.

Iskrena hvala sodelavkam Tanji B., Liljani V., Petri, Brigiti, Cvetki Z., Moniki Ž., Sonji Š. D. za spremstvo pomoč in vso podporo. Enako velja za tehnično osebje, ki ima z nami nemalo dela, kajti mi vadimo tudi ob najbolj nemogočih urah.

Hvala vodstvu šole za razumevanje. Tako kot je bilo delovno in uspešno šolsko leto, take naj bodo počitnice. lepe, razigrane, brezskrbne, skratka dolge in čudovite. Želim vam, da uživате vsi, še posebej pa vsi moji folklorniki.

Skupinski portret

Jelka Breznik

TEKMOVALI SMO NA MALIH SIVIH CELICAH 21.11.2006

Male sive celice so napenjali Katja Balažic, Marko Sraka in Katja Horvat.

Voditelj Pavle Ravnohrib s tekmovalnima ekipama

Zadnji napotki pred snemanjem

OSNOVNA ŠOLA BELTINCI KULTURNA ŠOLA LETA 2006

V petek, 27. oktobra 2006, je bila na Spodnji Slivni, v geometričnem središču Slovenije, zaključna prireditve za izbor Kulturne šole leta 2006.

Tudi osnovna šola Beltinci se je prijavila na ta razpis, in sicer upravičeno, saj na šoli obstaja že desetletja razvejano in bogato kulturno življenje, ki ni namenjeno samo učencem, njihovim staršem in zaposlenim na šoli, ampak tudi širšemu občinstvu zunaj šole.

Šola predstavlja sebe in Republiko Slovenijo tudi v tujini. Sodelovanje in tekmovanja na različnih področjih, kot so: folklorne revije, mednarodni festivali, razne prireditve v okviru osnovne šole in občine Beltinci, literarni natečaji, revije otroških in mladinskih pevskih zborov, likovne delavnice in kolonije, sodelovanje v okviru EKO ŠOLE in še bi lahko našteali, obrodijo največkrat tudi zelo vidne uspehe tako učencev posameznikov kot skupin.

Tudi strokovno komisijo in mentorje prireditve (Zlatko Rudolf - kipar, Črt Voglar Sojar - glasbenik, Jana Kolenc - gledališnica, Bogdan Novak-pisatelj, dr. Marija Makarovič-kulturna dediščina, Anka Kolenc, Ema Tibaut, Marjan Pungartnik in Franci Pivec), ki so pod okriljem Zveze kulturnih društev Slovenije sodelovali pri tem projektu, so vsa ta dejstva in nenazadnje tudi zaključni nastop folklorne skupine prepričali, da je osnovna šola Beltinci na

najvišjem kulturnem nivoju in jo razglasila za Kulturno šolo leta 2006.

Velika prizadevnost in požrtvovalnost vseh mentorjev na šoli in učencev je bila gotovo poplačana, ko je ob zaključnem nastopu folklorna skupina požela gromki aplavz vseh prisotnih, ko so razni umetniki in strokovnjaki s področja kulture hoteli vedeti še več o osnovni šoli Beltinci.

Priznanja za kulturno šolo 2006

Vsekakor pa se zavedamo vsi, učenci in zaposleni na tej šoli, da ob tem laskavem naslovu ne smemo počivati na lovorikah, ampak se moramo truditi še naprej in opravičiti pridobljeni naziv. Pri tem si bomo pomagali tudi s kulturnimi odnosi, katere krepimo s pomočjo še enega programa, ki ga izvajamo, in sicer dr. Roberta Reasonerja, ki je predsednik Mednarodnega združenja za pozitivno samopodobo. Pomembno je, da razvijamo pozitivne misli in k temu ste povabljeni tudi vi.

„Če je človek pozitivnih misli, je srečen in vsa energija tega sveta drvi k njemu. Ko pa je žalosten, joka sam”.

Monika Žižek

PROGRAM ZA RAZVIJANJE POZITIVNEGA SAMOVREDNOTENJA OTROK

Otroci, ki imajo razvit občutek lastne vrednosti, se radi učijo, so priljubljeni med vrstniki, se veselijo novih izzivov, so motivirani. Postanejo uspešni odrasli ljudje, imajo radi življenje in sledijo svojim ciljem.

Program izgrajuje 5 občutkov: občutek varnosti, identitete, pripadnosti, smiselnosti in sposobnosti. Vključeni so bili učenci 9.c in 8.b razreda.

Za delo je Inštitut pripravil mape z gradivom (delovni listi za posamezni občutek), vaje pa učitelj-mentor izbira po svojem občutku.

V skupini se pogovarjamo, poslušamo, odpiramo drug drugemu, izmenjujemo pozitivne misli. Sodelovali smo v oddaji ŠPORT ŠPAS in sodelovali v pripravi članka v Delu.

Utrinek s snemanja oddaje ŠPORT ŠPAS

Učilnici fizike smo spremenili zunanjo podobo.

V razredu je potrebno razviti dobre

medsebojne odnose, samozavestnega učenca, ki se sooča s problemi in dosega zastavljene cilje in je tudi uspešen.

Stanka Rajnar

ŠOLSKA SKUPNOST

Program dela šolske skupnosti smo v celoti izpeljali. Izvedli smo predstavo za pripravo otroškega parlamenta, pripravili navodila za delo razrednih skupnosti in uspešno izvedli šolski otroški parlament 15. 1. 2007.

Na šolskem parlamentu smo razmišljali o prednostih in slabostih devetletke.

Učenca Vito Kovač in Aljoša Sreš sta se udeležila medobčinskega parlamenta 16.1.2007 v DOŠ Prosenjakovci.

Sprejeli smo hišni red in reševali sprotno problematiko v šoli.

Stanka Rajnar

DOBRODELNI KONCERT

Osnovna šola Beltinci in Geza Farkaš sta organizirala dobrodelni koncert **S soncem naprej**, ki je bil 15.12.2006 v telovadnici OŠ Beltinci.

Nastopalo je veliko glasbenih skupin in Veseli Marki iz OŠ Beltinci.

Izkupiček od prodanih vstopnic je bil namenjen nakupu šolske opreme in izvedbi mednarodnih projektov naših učencev in učiteljev.

Zabavni D'Kwaschen Retashy

Veseli Marki se spoznajo na glasbo.

Obiskovalci so napolnili telovadnico.

NOVE PRIDOBITVE

25.5.2007 smo na priložnostni slovesnosti predali svojemu namenu tri najnovejše pridobitve, s katerimi smo ob izdatni pomoči občine Beltinci uspeli zagotoviti varnost in boljše počutje naših učencev: dvigalo, avtobusno postajališče na severni strani šole in plinsko kurilnico.

Lara Tkalec in beltinski župan Milan Kerman preizkušata novo dvigalo.

Novo avtobusno postajališče

Plinska kurilnica

NEMŠKA BRALNA ZNAČKA EPI LESEPREIS

V letošnjem šolskem letu je pri Nemški bralni znački, ki poteka pod okriljem DZS, tekmovalo 209 učencev od 5. do 9. razreda. V tekmovanje so bili vključeni učenci, ki se učijo nemščine kot prvega tujega jezika in učenci, ki obiskujejo izbirni predmet nemščine. Tekmovanje je potekalo 5. februarja 2007. Rezultati so prikazani v tabeli.

Razred	Število tekmovalcev	Zlato priznanje	Srebno priznanje	Priznanje
5. /9	18	10	5	3
5. /8	16	12	3	1
7. /9	68	14	41	13
8. /9	58	32	24	2
9. /9	49	20	27	2
SKUPAJ	209	88	100	21

Nemška bralna značka je ena od oblik, kjer lahko učenci spoznajo, dopolnjujejo in izpopolnjujejo svoje znanje v nemškem jeziku. Učenci preko literarnih del razvijajo bralne spretnosti, komunicirajo v tujem jeziku na način okrogle mize, tvorijo dialogična besedila na dano temo ter rešujejo naloge iz prebranih besedil. Zaradi zanimivih zgodb učenci radi sodelujejo in jih z veseljem berejo.

Liljana Babič in Nada Forjan

TEKMOVANJE IZ NEMŠKEGA JEZIKA

Na šolskem tekmovanju iz nemškega jezika, ki je potekalo 24. novembra 2006 na OŠ Beltinci, je tekmovalo 33 učencev 9. razreda devetletke. 9 učencev je na šolskem tekmovanju doseglo bronasto priznanje, 5 učencev (Mitja Horvat, Jure Virag, Luka Graj, Tomaž Krauthaker in Romana Zver) pa se je po rezultatih uvrstilo na državno tekmovanje iz nemškega jezika, ki je potekalo na OŠ Turnišče 26. 1. 2007.

Nada Forjan

NEMŠČINA ŽE V 4. RAZREDU

Z učenjem tujega jezika začnemo že zelo zgodaj. Preko igre, pesmic, zabavnih besedil in ugank se na zanimiv način učimo tujega jezika.

Sadimo, opazujemo in se učimo nemških izrazov.

Liljana Babič

DOSEŽKI NA ŠPORTNEM PODROČJU

MALI NOGOMET

Naša nogometna ekipa je na **finalnem državnem tekmovanju** v malem nogometu za osnovnošolce v Zadobrovi 11.6.2007 osvojila **2. mesto**. Premagati ji je uspelo tretje uvrščeno ekipo iz Zadobrove in četrto uvrščeno ekipo iz Kočevja. Prvo mesto je zasedla ekipa iz Lenarta.

V šolski ekipi so zaigrali: Borut Kociper, Matej Štaus, Denis Dugonjič, Leon Sreš, Luka Graj, timotej Pavel, Sašo Balažič, Aleksander Horvat, Denis Pozdrec in Jure Virag.

Pokal za 2. mesto v državi - čestitamo!

Jože Šömen

ATLETIKA

V torek, 29.5.2007, je bilo v Murski Soboti področno atletsko prvenstvo za osnovne šole, kjer je tekmovalo 19 učencev naše šole. Prav vsi so se odlično odrezali, osvojili pa so tudi tri bronaste in tri srebrne medalje. Zaradi odličnih rezultatov se je Barbari Balažič, Klementini Kisilak (skok v višino), Tadeju Sraka (skok v daljino) in štafeti učencev 4x100 m v postavi Timotej Pavel, Denis Dugonjič, Matej Antolin in Aleksander Horvat uspelo uvrstiti v republiški finale, ki je bilo v četrtek, 7.6.2007 v Postojni.

Finale sta organizirali Atletska zveza Slovenije in Ministrstvo za šolstvo in šport. Dogodek je pritegnil veliko pozornosti, saj je to najbolj množično tekmovanje v šolskem sistemu tekmovanj. Na prireditvi so bili prisotni tudi atleti vrhunske selekcije, ki so bodrili in spodbujali mlade atlete.

Pred tekmovanjem

Naši učenci so dosegli naslednje rezultate: moška štafeta 4x100 m - 10. mesto; Tadej Sraka v skoku v daljino - 18. mesto, Klementina Kisilak v skoku v višino - 12. mesto in Barbara Balažič v skoku v višino - 15. mesto. Čestitamo!

Majda Domjan

DEVETOŠOLCI SO SE POSLOVILI 14.6.2007

Mrzlica pred začetkom

Predaja ključa osmošolcem

Začetno tremo smo hitro premagali.

Posloveli smo se tudi s pesmijo.

Plesni koraki nam niso delali težav.

Ples s starši

MLADI UTRIP

Palača iz sladoleda

Nekega dne sem šla na sprehod in v bršljanu odkrila vrata iz jagodnega sladoleda. Vstopila sem in zagledala palačo iz sladoleda. Imela je sedem nebotičnikov, ki so bili iz marcipanovega, ananasovega in jagodnega sladoleda. Ves sladoled sem pospravila v skodelice in ga dala v zamrzovalnik. Zdaj vsako leto, vsak mesec pošiljam otrokom, ki mi pišejo pisma, gore sladoleda. In še sama se lahko sladkam, ker sem v razbitinah sladoledne palače našla čarobno palico z listkom, na katerem je pisalo: »Kdor najde ta listek, naj vzame čarobno palico in sladoled«. In od takrat dalje živim srečno in še prijateljem dam kakšno kepico sladoleda.

Ines Zadravec, 3. a

Čebelica je šla k veterinarju

Čebelica je letala in se zaletela v ježa. Cela je bila prebodena in zato je odšla k veterinarju. Veterinar jo je prosil vode. Šla je k potoku, toda potok je prosil več rib. Čebelica je odletela na tržnico in tam kupila ribe. Ribe je odnesla v potok, ta ji je dal vode. Vodo je v kanglici odnesla k veterinarju in ta ji je zakrpal trebušček. Čebelica je spet letala in si spet prebodla trebušček...

Urška Prelog, 3.a

Pomladna

Sonce nam na nebu sije,
saj že zima je odšla.

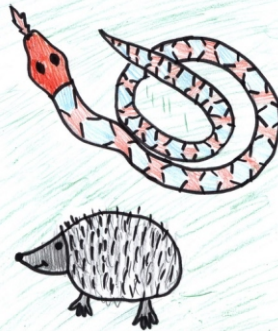
Vsi se veselimo,
zdaj pomlad je prišla.

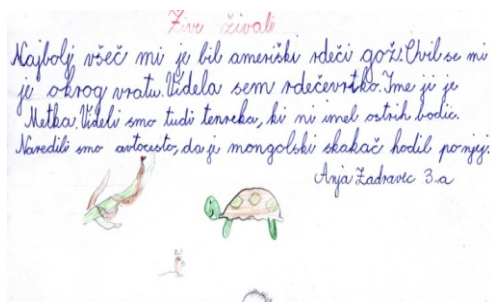
Rožice cvetijo
in se nam smejiyo.
Ko poletje vroče bo prišlo,
cvetje še bolj zacvetelo bo.

Sara Pozdrec, 3. a

Kivne xivrali
Najbolj všeč mi je bila kača rdeči gozi, imela sem jo okrog vratu, naredila mi je zelo lepo kravato. Na kivinu je bilo lepo, priskluziti smo puznanje in obereh pingvinčka. Ubedli smo se o krog in si ogledali veliko rdečermatko, po imenu Melba. Naredili smo mišjo antocerto, po njej pa je skakal mongolski skakač. Bliskala nas je tudi kravata, jaa pa sem jo poljubila.

Urška Prelog 3.a

Moj levjegrivi zajec Nini

Doma imamo zajca Ninija. Ima grivo, kar pomeni, da je levjegrive pasme. Nini je sivo-bele barve, oči pa ima modro-rdeče. Moj zajec je mešanec med kuncem in levjegrivim zajcem. Rad je brikete in pije vodo. Nor pa je na vitamine. Ko odpiram predal, kjer so vitamini, pribeži k meni in se postavi na rešetke in čaka, da mu jih dam.

Mami in očetu sem dejala, da si želim zajca, a mi ga nista hotela kupiti. No, potem je prišlo obhajilo in sem dedka ter babico prosila, če mi kupita zajca. Rekla sta mi, da naj bo! Bila sem srečna. Nekega torka v aprilu smo šli v trgovino z živalmi. Najprej smo kupili vse potrebno, potem pa seveda zajca. Bil je tako lep, da sem jokala. Mama je prišla domov in zagledala Ninija. Vsa presrečna je pritekla in ga vzela k sebi. Čeprav sva z mamo vedeli, da bo ati hud, sva bili srečni.

Ninija sem zdresirala, ati se je navadil na njega in vse je v najlepšem redu.

Že dolgo je Nini pri meni. Vsi, ki imate kakšno žival, lepo skrbite za njo in rada vas bo imela, kot ima mene Nini.

Mojca Žižek, 4.c

Moja domača žival

Moja domača žival je pes. Ime mu je Piki. Zelo rad pije vodo in je pasje brikete. Z njim se rada igram. Ima dolgo dlako in je velik. Star je tri leta. Ima belo in črno dlako.

Včasih, ko ga peljem na sprehod, je zelo vesel. Ko kdo pride k nam in ga Piki ne pozna, začne lajati. Rad se igra z žogo. Ko sliši, da kak pes laja, začne tudi on lajati.

Veseli je, ko ga kdo boža. Ko ga pokličem, pride k meni. Živi v pesjaku. Tega psa imam zelo rada.

Leonida Zver, 4.c

Zlobna teta zima in deček Rok

Nekoč je živel deček po imenu Rok. Rok se je vedno veselil zime. Teta zima je vedno prišla, a to leto je ni bilo. Rok je bil žalosten. Gledal je skozi okno in čakal teto zimo. Naenkrat se mu je posvetila strašna misel: «Kaj, če je teta zima bolna? Kaj pa, če je zlobna in noče priti?»

Tudi ponoči Rok ni mogel spati. Sanjal je čudne reči o teti zimi. Naslednje jutro je Rok pogledal skozi okno in zunaj je bil sneg. Naenkrat je zaslišal zvonec pred vrati.

Odprl je vrata in pred sabo zagledal teto zimo. Opravičila se mu je in Rok jo je povabil v hišo. Pila sta topel čaj in se pogovarjala. Rok je spoznal, da teta ni zlobna, saj je izpolnila njegovo željo.

Špela Kovačič, 4.c

Zima

Zima je lep letni čas. Imam jo zelo rada. Takrat se lahko smučam, sankam in počnem veliko različnih stvari. Seveda pa mi je včasih zelo dolgčas. Takrat sem notri v hiši. Včasih, ko ne smem na sneg, se igram z bratcem, igram računalniške igrice, gledam televizijo ali pa se učim. Ko se mi ne da učiti,raje gledam televizijo. Pozimi imamo tudi zunaj ptičjo krmilnico. Tam dajemo pticam hrano. Ko zima mine, pride pomlad. Takrat cvetijo trobentice, zvončki, vijolice. Na žalost pa ni več snega. Seveda pa je pomlad tudi lep letni čas.

Katja Zver, 4.c

Pravljica o snežaku

Nekoč je živel deček, ki je naredil snežaka. Želel si je, da bi bil snežak živ. Njegova želja se je izpolnila. Deček je šel v goro, da bi našel cvetlico, ki lahko snežaka spremeni v dečka. Deček ni našel cvetlice. Spomnil se je na čarovnika Vilija. Šel je k njemu in ga prosil za cvetlico. Čarovnik mu je dal cvetlico. Rekel je, da naj pazi, ker ima cvetlica ogromno moč. Deček se je vrnil domov. Snežak je postal deček. Živela sta srečno do konca svojih dni.

Tobijas Zadavec, 4.c

Ljubezen

Ljubezen v vsakem srcu je doma.
Je kot nežna rosa in kot zlato
sonce.

Premaga vse sovraštvo in skrbi.
Vojna med ljubeznijo in sovraštvom
je kot oblak, ki zakrije sonce,
Ampak sonce je tako močno, da
oblake odžene.

Spet metuljčki poletijo in si nekaj
zaželijo,
nato pa si še jaz in ti zaželiva nekaj
za vse večne dni.

Zala Peterka, 4.b

Pomladno cvetje

Želim si, da bi lahko...

Želim si, da bi lahko letela, da bi
tebi v naročje priletela.
Želim si, da bi lahko bila zvezda, da
bi te ponoči lahko opazovala.
Želim si, da bi lahko bila sonce, da
bi lahko svetila podnevi.
Želim si, da bi lahko bila metulj, da
bi letala naokoli.
Želim si, da bi lahko bila snežinka,
da bi tebi na dlan priletela.
In dobro vem, da bi lahko bila le
eno!

Janja Sraka, 4.b

Če bi bila...

Če bi bila ptica, bi priletela k tebi.

Če bi bila sonce, bi sijala zate.

Če bi bila oblak, bi ti podarila senco.

Če bi bila srce, bi ti ga podarila.

Če bi bila majhna, bi se s tabo igrala.

Če bi bila pevka, bi ti zapela.

Če bi bila glasbenica, bi ti zaigrala.

Če bi bila...

Vanja Granfol, 4.b

Barvna kompozicija

Prva zaljubljenost

Bilo je 4.3.2002, ko sem doživel prvo ljubezen. Bil se zaljubljen »do groba«. Bila je »punca«, katere imena vam ne bom povedal.

Tega dne sem vesel šel v šolo. Jutro je bilo lepo, sonce se je prebujalo, zrak je bil svež, ptički so peli hvalnico dnevu. Bilo je prečudovito.

Prvo uro smo imeli slovenščino. Bilo je hudo. Učiteljica je izgledala, kot bi jo povozil vlak.

Že na daleč si lahko videl, da je raztresena. Nikoli nisem maral slovenščine. Bilo mi je dolgčas. Gledal sem skozi okno in jo zagledal. Bila je najlepše dekcle, kar sem jih

kdaj videl. Če bi hotel opisati čustva, ki sem jih čutil, bi moral izumiti nove besede. Dekle je bilo lepo, imela je lepe rjavo zlate lase, rjave oči, temno rdeče ustnice, kar žarela je v soncu. Bila je kot rosa, ki se blešči, ko lepi, topli sončni žarki sijejo nanjo. Bil sam zamišljen, nakar me učiteljica pokliče: »Tilen, že spet sanjariš, gledaš tisto dekcle zunaj?«

Nisem vedel, kaj naj odgovorim, postal sem rdeč kot kuhan rak. Učiteljici sem samo povedal: »Ne, ne učiteljica, malce gledam ptičke, vidite, kako lepi so?«

»No, dobro, Tilen, vendar sedaj sodeluj!« je rekla učiteljica. »Bom, bom,« sem odgovoril.

Čas je minil hitro in bil je odmor. Ne da bi komu od sošolcev kaj rekel, sem odhitel ven. Na igrišču sem zagledal dekcle. Sedela je na klopici. Šel sem do nje in jo vprašal: »Si nova na šoli?«

Najprej je nekaj časa le tiho sedela, nato pa je vstala in prišla do mene. Počutil sem se, kot če bi me kdo dušil. Odgovorila mi je: »Ja. Prišla sem iz Velike Polane.«

»Aha,« sem rekel in nato bleknil kar tja v en dan: »Bi postala moje dekcle?« Punca se mi je le zasmejala. Gotovo je bil to da.

Pogovarjala sva se nekaj minut. Takrat me je spomnila: »Nimaš pouka?« »Joj, čisto sem pozabil,« sem rekel ves trd.

Odhitel sem v učilnico in se učiteljici opravičil. Vendar v razredu ni bilo nikogar. Govoril sem le štirim stenam. Zaradi nje sem namreč pozabil, da imamo telovadbo.

Hitro sem se preoblekel in odhitel k telovadbi. Mislil sem si: »Oh, sedaj bom pa nastradal.« Vendar ni bilo tako.

Učiteljica je to lepo sprejela in rekla:

»Vsakomur se je to gotovo že zgodilo, le glej, da se več ne ponovi.«

Čez nekaj čas sem ugotovil, da me dekle sploh ni ljubilo. Zdaj vem, da je ljubezen le ena velika polomija.

Tako se je končala moja prva ljubezen, ki se mi je globoko vtisnila v spomin in se je bom spominjal do konca svojih dni.

Tilen Babič, 7.a

Oh, groza!

Bilo je v četrtem razredu. Z učiteljico smo šli v park, da bi nabrali listje, ki smo ga rabili pri likovnem pouku. Učiteljica nas je opozorila, naj naberemo čim manjše liste, a njeno opozorilo sem preslišala.

Takoj po zvonjenju smo zdrveli v garderobe, se preobuli in kriče pričakali učiteljico. Na poti v park sem klepetala s prijateljico in preslišala pol učiteljicinih navodil.

Ko smo prispeli v park, smo začeli nabirati listje. Z dreves sem trgala največje in najlepše liste, nekaj pa sem jih pobrala kar na tleh.

Kar precej sem se oddaljila od skupine, ko je sošolka prišla k meni in rekla: „Anja, ne trgaj velikih listov.“ Jaz se nisem zmenila zanjo, saj so bili ti najlepši.

Po prihodu v šolo je učiteljica zahtevala, da ji pokažemo liste, in rekla: „Vidim, da ste me ubogali in nabrali majhno listje.“

„Oh, groza!“ Imela sem namreč samo tri majhne liste, drugi pa so bili veliki, zato sem jih skrila pod klop. Videl me je sošolec in mi povedal, da imam velike liste.

„Kot da ne bi vedela,“ sem si mislila in občila me je vročica. A vseeno sem se znašla in mu zabrusila, da ni moj oče. Učiteljica, ki je slišala najin

prepир, je prišla k nama in sošolec me je zatožil, kar sem jaz odločno zanikala. Tedaj pa je učiteljici padel na tla svinčnik. Skoraj sem zajokala od strahu, saj sem vedela, da učiteljica listov pod mizo zdaj ne bo spregledala.

Vstala je in rekla: „Daj jih, prosim, na mizo.“ S sramoto v očeh in rdečico na obrazu sem jih vzela in tiho položila na mizo, pri tem pa sem se vsa tresla.

Solze so mi privrele v oči in nisem nič rekla, saj sem imela cmok v grlu. Učiteljčin molk je v meni vzbujal strah in občutek krivde, da sem škodovala naravi. Gledala sem učiteljico, ona mene, vsi sošolci in sošolke pa naju. V mislih sem si prisegla, da ne grem v šolo.

Prva je spregovorila učiteljica: „Anja, drugič pa le poslušaj!“ Ob tem se mi je lepo nasmehnila. Tisti trenutek sem čutila, da imam rada svojo učiteljico.

To je bil dogodek, ki mi ni bil ravno ljub, a sem se naučila, da moram poslušati učiteljico, če pa že preslišim njena navodila, pa moram ostati pri skupini sošolcev in sošolk.

Anja Mujdrica, 7.b

Avtor fotografije: Niko Matko, 9.b

Oh, ta šola!

Bilo je peto uro v sredo, ko nas je učiteljica naravoslovja opozorila, da bo naslednjič spraševala.

Ravno tisti dan sem prišla od športne vzgoje utrujena kot še nikoli. Preslišala sem vse učiteljicine besede. Ko sem prišla domov, sem torbo položila v kot in šla gledat televizijo. Tisti dan nisem postorila nič pametnega in že je bil tu četrtek.

V šolo sem prišla zaspana, kot da ponoči ne bi zatisnila očesa. Sošolka me je vprašala: »Ali si se dolgo učila naravoslovje?« Takrat, se mi zdi, mi je pritisk narasel na 200 in že sem bila povsem budna. Stisnilo me je pri srcu, saj zvezka niti odprla nisem, kaj šele da bi se učila.

Pri prvih treh urah se nisem in nisem mogla zbrati. Na vsa vprašanja, ki so mi bila zastavljena, sem odgovorila napačno.

Ura naravoslovja se je hitro približevala in začelo me je močno zvijati v želodcu. Zaželela sem si, da naravoslovje ne bi obstajalo. Premišljevala sem: »Lepo bi bilo, če bi lahko otrok že ob rojstvu dobil doktorat in tako zdaj tukaj ne bi bila zaskrbljena.« Takrat se mi je ves svet porušil na glavo in nisem vedela, kaj bi.

Učiteljica je počasi stopala v razred, jaz pa sem vsa prebledela. Občutila sem mraz, ki pa se je požvižgal na to, da ga v tistem trenutku nisem mogla prenašati. Dih mi je zastal, ko me je učiteljica pogledala, in zazdelo se mi je, da ta pogled ne pomeni nič dobrega.

Bila sem vprašana. Še sanjalo se mi ni, kako bom odgovarjala. Bilo me je vidno strah, kar je opazila tudi učiteljica. Ko mi je dala list papirja, sem dobila vrtoglavico in skoraj bi

padla. Storiti nisem mogla ničesar. Počasi sem si prebrala vprašanja in kamen se mi je odvalil od srca, saj so bila vprašanja zelo enostavna. Hitro sem načekala odgovore in z učiteljico sva se pogovorili. Med pogovorom se mi je glas zelo tresel. Dobila sem petico in bila sem vsa presenečena in srečna. Od veselja mi je priteklo nekaj solz.

Takrat sem sklenila, da bom pri pouku vsakič imela ostro napeta ušesa in da nikoli več ne bom klepetala med razlago.

Kaja Glavač, 7.a

MEDNARODNI LIKOVNI USPEH

Barbara Sečkar iz 7.a je sodelovala na mednarodnem likovnem natečaju na temo promocije zdrave prehrane "5 x na dan" in osvojila 2. mesto. Njena risba je natisnjena kot motiv na razglednici in že potuje po celem svetu. Čestitamo!

Franc Poredoš

Domovina, še na mnoga leta!

Domovina ljuba draga, vedi, da si
nam ponos,
kdor bodel te je, vsakomur bila si
kos,
saj borile so se zate tvoje močne
korenine,
katere sežejo vse do Panonske
ravnine.

Tvoji ljudje preveč so pretrpeli,
a vedno so se zate zavzeli,
ker bila si in si še njihov ljubi dom.
Vsak sovražnik zbežal je proč,
saj vedel je, da imaš moč.

Preveč krvi, preveč solza v potokih
je preteklo,
ko so borci zate dali dragoceno ti
poreklo.
Vselej življenje jih je teplo,
ko premalo kruha se je v peči
speklo.

A sedaj, ko zate mi skrbimo,
ti usluge hvaležne povrnimo,
ker zibelka si domača,
mati slovenskega rodu naša.

Neizmerna sreča zdaj v nas kipeva,
ko te naša pesem zmagoslavno
opeva
in naš pozdrav, ki vriska na ves
glas,
pozdravlja te v to čast.

Nudiš nam vse, kar premoreš,
sadove, zemlja naša, nam deliš,
in vedi, da s tem nas krepiš.

Mladina zbrana vošči za tvoj dan,
da bila bi vedno samostojna kakor
zdaj
in bojevita, kot si bila tedaj.
Daješ nam veliko bogastva,
bogastva v srcih ljudi
in vsega stvarstva.

Domovina, doživi še mnogo radosti,
domovina, doživi še mnogo let!

Klavdija Lukač, 9.c

Klavdija je za to pesem dobila
nagrado Slovenske vojske.

Avtor fotografije: Niko Matko, 9.b

KONS 9

perfekcionistka

Potprežljivo čaka

Zdaj je čas

Sveže zaljubljena

Neskončno uživa

Žari od sreče

Sanjski par

Ne zamudite
Težko se je odpovedala

Ines Forjan, 9.a

Cez en mesec

3 žrtve

mogoče

JAZ ZATO

Jaz

pravim ...

**Lahko
noč**

med zvezdami

Jure Virag, 9.c

**To sem
menda jaz**

V lesketajoči se senci

Desetletne sanje
so izsanjali

**Veselim se vsakega
novega dne**

Jasmina Balažic, 9.b

**Slovinci v boj za
košarkarski prestol**

Pritiska ni čutiti

Naši v številkah
**Desetletne sanje
so izsanjali**

Smodiš še v tretje?

**Najbolj ubija
negotovost**

**Če si dober, si
dober kjerkoli**

Nina Hanžič, 9.c

Županova Micka na obisku v Beltincih

27. marca 2007 smo si učenci od 5. do 9. razreda v kulturni dvorani v Beltincih ogledali gledališko predstavo Županova Micka v izvedbi Mestnega gledališča Ptuj.

Nastopajoči Micka, Jaka, Anže, Tulpenheim, Šternfeldovka in Glažek so nas ponesli v čas, ko je živel in ustvarjal začetnik slovenske dramatike Anton Tomaž Linhart.

Glavna oseba Marija (Micka) se je zaljubila v mestnega gospoda Tulpenheima, ki jo je zapeljal z lepimi besedami in si od nje obetal koristi. Oče Jaka, Anže, Šternfeldovka in Micka ga spregledajo in mu nastavijo past, v katero se na koncu ujame.

Dogajanje je bilo postavljeno v vaško okolje, v županovo hišo. Samo dogajanje je bilo iz gorenjskega okolja predstavljeno v Prlekijo, kar so nastopajoči ponazorili z govorico in kostumi, ki so bili značilni za to okolje.

Imenom glavnih junakov so dodali priimke, ki so značilni za to okolje (Jaka Cipot, Anže Divjak...). Precej je bilo rabljenih tudi nemških besed, saj je bila nemščina v tistem času uradni jezik. Omenjena so bila mesta Maribor, Ptuj, Ormož.

Nastopajoči so bili všečno naličeni, kar je še bolj poudarilo komičnost. Scena je bila postavljena tako, da si se lahko vživel v čas, ko se je to dogajalo in so jo igralci s svojimi prihodi in odhodi z odra spreminjali. Skozi celotno dogajanje je bilo zaznati precej erotičnega naboja.

Komedija je bila zanimiva, zabavna in odlično odigrana.

Anja Žižek, 8.c

Moja poklicna pot

Pred mano je velika, lahko bi rekli življenjska odločitev. Odločiti se moram, kaj bom v življenju postal. Pri tem mi ob strani stojijo starši in učitelji. Največ je pa seveda na meni. Možnost se imam sam odločati, kaj bom v življenju počel in kaj bom postal.

Po koncu osnovne šole bom šel v srednjo poklicno šolo v Maribor. Postati želim medijski tehnik. Sprva sem se odločal za poklic elektrotehnik računalništva, a sem svoje mnenje spremenil, ker v tem ni tistega, kar bi res rad počel. Nekdaj so starši otroke sami pošiljali v raznorazne šole, ki te otroke niso niti najmanj zanimale. Danes pa res imamo srečo, da si sami izberemo poklic, ki nas zanima.

Vsi me sprašujejo, če me moti, da grem od doma. Mene to sploh ne moti, ker se bom tako navadil na morebitno oddaljenost od doma. Pri odhajanju od doma mi je veliko pomagal učitelj glasbe. Svetoval mi je, da naj za to ne skrbim.

Po končani srednji šoli bom najverjetneje šel študirat, nato pa se bom čim prej zaposlil, da ne bom brez službe in s tem tudi zanemarjen. V srednji šoli mi bo najverjetneje največja težava privajanje k učenju. Če bom šel od doma, se bom moral sam privajati k učenju, kar je zelo dobro, ker če se sam odločiš, da se boš učil, si veliko več zapomniš, kot če te kdo prisili v to.

Kar me je še pritegnilo na to šolo, je, da se izvaja več programov, ki so

podobni mojemu. Ob koncu vsakega šolskega leta učenci naredijo prireditev, kjer vključijo vse svoje izdelke. Trenutno se še čisto ne zavedam, kaj vse me čaka in na kakšne ovire bom naletel. Se sploh spleča sekirati in obremenjevati?

Mislím, da moram ostati optimističen in si pridobiti delovne navade, katere bom zelo potreboval, če želim pridobiti svoj poklic.

Niko Matko, 9.b

Tihozitje - Barbara Balažič, 8.b

Moja prihodnost

Kaj mi pomeni šola in kaj uspeh? Verjetno nič do zdaj. Mladi smo in ne razumemo, kaj bomo morali vse storiti za življenje. Velikokrat se sprašujem, če bom dosegla uspeh, ki si ga sama želim. A bom sprejeta v tisto srednjo šolo, ki me veseli? Ali bom morala obiskovati tisto, katera bo ostala zadnja na mojem seznamu?

Razmišljam in razmišljam. Priznam, malce me je strah za moje nadaljnje šolanje. S starši se še nismo »resno« pogovorili o srednjih šolah, vendar

vem, da se oče ne strinja z mojo odločitvijo za šolo, ki jo bom obiskovala v Radencih. Turistična je tista, ki me veseli. Zakaj? Zaradi tega, ker dajejo največji pomen tujim jezikom in kolikor opažam, mi tuji jeziku ne delajo težav. Glede na to, da imam v osnovni šoli dva tuja jezika, angleščino in nemščino, mislim, da ne bi smelo biti nikakršnih težav. Ampak še vedno mi ni jasno, zakaj se oče ne strinja z mano. Mogoče zato, ker misli, da tuji jeziki niso najpomembnejši? Seveda, da niso. Tudi matematika in slovenščina, vendar me to ne veseli. Mislim, da oče hoče, da grem v ekonomsko šolo, kjer je večji poudarek na matematiki, vendar ne! Navsezadnje je odločitev moja. Veseli me pa, da me mama podpira pri moji odločitvi za srednjo šolo, ker se dandanes zelo razvija turizem. Kot so nam predavali na informativnih dnevih, veliko njihovih učencev dela v tujini in tega si želim tudi jaz. Namreč, zelo rada potujem. Ampak me spreletava strah. Ali bom dovolj naredila za to in bom dobro končala srednjo šolo? Upam, da. Učila se bom, kolikor bo potrebno, vendar to še ne pomeni, da bom cel dan sedela za mizo in se učila. Tudi zabave morajo biti, čeprav dandanes skoraj vsi postavljajo šolo na zadnje mesto. Ampak ker živim v družini, v kateri sem po eni strani razvajena, se tudi jaz moram učiti, čeprav se mi vsak dan ne ljubi. Ampak moram se. Starša mi tudi pri tem pomagata.

Želim si, da bi uspešno končala srednjo šolo in nadaljevala pot na fakulteti, saj si želim dela v tujini in dobro plačo.

Petra Pintarič, 9.a

Obiskali smo Poljsko

Z delegacijo občine Beltinci in učiteljem Milanom Zrinskijem smo se devetošolke OŠ Beltinci Tamara Dugar, Katja Harc in Klavdija Lukač 30.5.2007 odpravile na Poljsko z namenom, da tamkajšnji mladini predstavimo našo šolo, predvsem pa, da spoznamo njihovo kulturo, navade in običaje.

Posnetek za spomin v romarskem središču Jasna Gora pri Csestoshowi.

Ko smo zvečer prispeli k hiši, kjer smo stanovali, nas je prijazno sprejela kopica ljudi, ki so za nas kraljevsko skrbeli vse do konca bivanja pri njih.

Naslednje jutro smo obiskali kar dve šoli, in sicer v Ujazdu, ki je blizu mesta Lodz, in v Blyzniju, ki so ga obnovili po zaslugi pridnih delovnih rok

Na Poljskem učenci ne obiskujejo osnovne šole do 15. leta, ampak nižjo in višjo gimnazijo do 16. leta starosti.

Prisostvovali smo tudi podpisu listine o prijateljstvu in sodelovanju, ki sta jo podpisali delegaciji iz Beltinec in beloruskega mesta

Vilejka.

Z mladino s Poljske smo si po napornih urah dan pred odhodom privoščili še »čofotanje« v bazenih, kjer smo imeli možnost komuniciranja s Poljaki. Moram nas pohvaliti, da nam je angleščina šla kar dobro od rok, če pa se nam je kdaj katera beseda zataknila, nam je z veseljem na pomoč priskočila Mojca Horvat iz Dokležovja, ki obvlada poljščino.

Beltinska in beloruska delegacija sta si ogledali tudi novo šolo v Blyzinu, obnovljeno s sredstvi EU.

Tudi glede hrane je bilo vedno poskrbljeno. Njihova tradicionalna jed je »žurek«, ob kateri smo dekleta marsikdaj zavihale nosove, vedno pa nam je bil postrežen zeleni čaj, ki mu pravijo »herbatka«.

Zanimivo je, da posoda z juho nikoli ne ostane na mizi, ampak jo natakar pospravi takoj, ko opazi, da so si gostje juho servirali na krožnik.

Vzdušje je bilo prijetno, ob zvoku poljske narodne glasbe pa še toliko bolj.

Spoznati tako prijazne in družabne ljudi, kot so Poljaki, je enako, kot če bi občutil tla domačega Prekmurja.

Klavdija Lukač, 9.c

TRETJEŠOLCI SMO BILI V ŠOLI V NARAVI

DEBELI RTIČ, 11.6.-15.6.2007

Hitro oblecimo kopalke!

Izlet z ladjo nas je očaral.

Bili smo tudi v akvariju.

Učiteljica Vesna nas je učila plavati.

Slikanje morskega obzorja

Razvrščanje in prepoznavanje školjk, ki smo jih nabrali na morskem obali.

Preživali smo pester in poučen teden.

Avtorica fotografij: Sonja Šavel Debelak

SPOMINI

Radi se igramo v peskovniku.

Šolska gledališka skupina

Ustvarjali smo v naravi.

Ob dnevu Zemlje smo posadili drevo.

Spoznavalni smo gozd.

Obiskale so nas prijateljice živali.

Tudi na podružnični šoli je lepo.

Radi smo tudi tekmovali.

VESELO NA POČITNICE!